

Poësis 1563.

(Simonis Simonis Leopoldi: Halyonia Polonica,
Saevae Regiae Majestatis et a Angli-
onis Regni Poloniae M. D. do Shmarian
Ordinibus fratre. Haleken inscripsit
et publice venitavit.)

311012

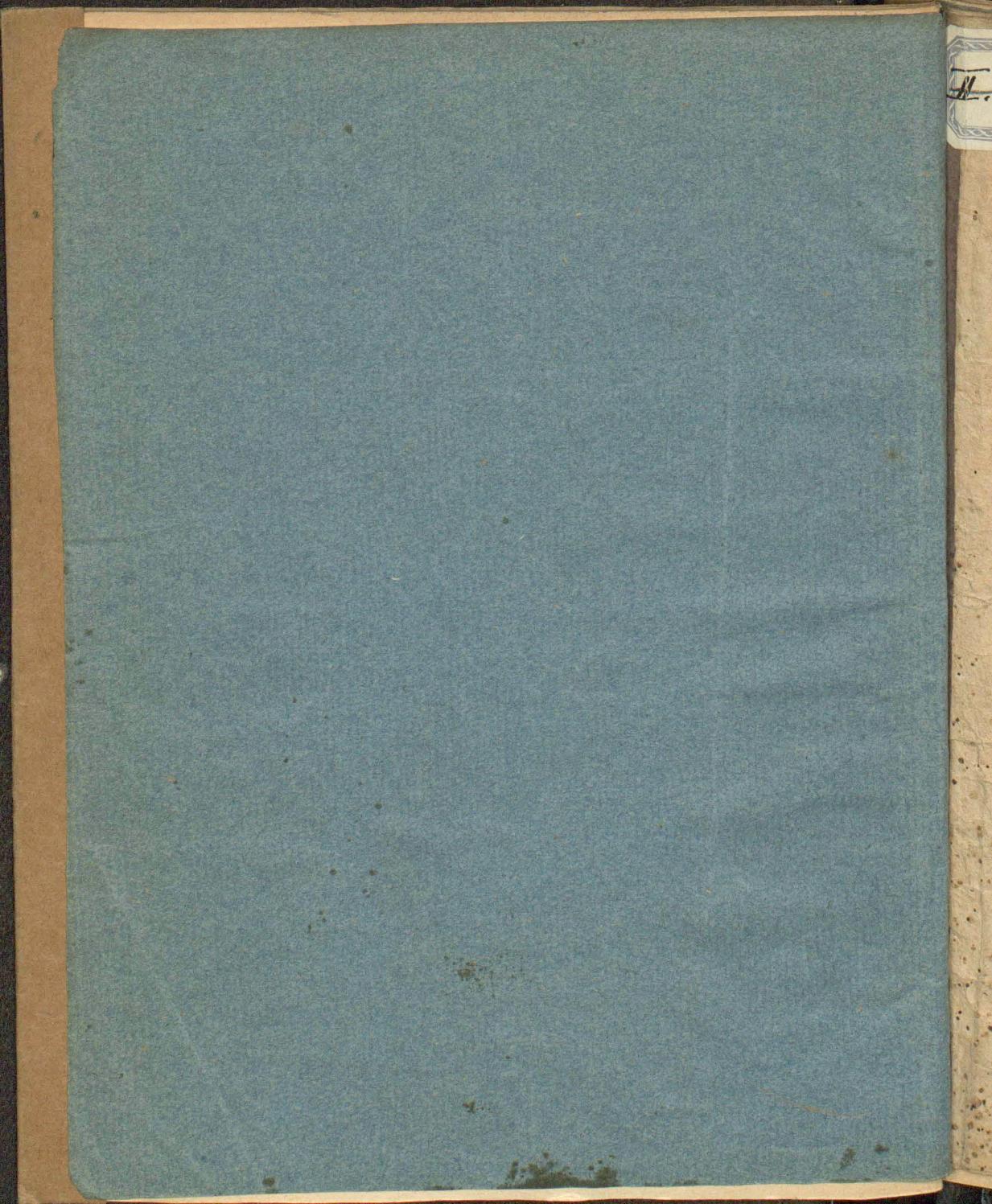
I Biblioteka Jagiellońska.
St. Dr.

H. C. 52.

POËTAE POLON.

N. 128.

H.c. 52.

Poer. 1563.

HALCYONIA
POLONIAE,
SACRÆ REGIÆ
MAIESTATI,

¶

AMPLISSIMIS REGNI PO-
loniæ, Magnique Ducatus Lithua-
niæ Ordinibus,

Franciscus Hilchen inscripsit, & publicè
recitauit.

Ophine hoc (inscripsit et publicè recitauit) addidum:
nam qđi. scripsit, ut recitandum comisit, qđ
Doctissimus vir Simon Simoniq Leopoldus.

ZAMOSCI
Martinus Lenscius Typogr. Acad. excudebat.
Anno Domini M DC VIII.

ЛІНГВІСТИЧНА
БІбліотека
Університету
ЯЗОВИЙ

ОТКРИТА СІМІСЯЦІЯ
ДЛЯ ПІДСУДНИХ ВІДНОСИ
ДО ПРАВОСУДДЯ

БІбліотека Університету
Язловий

311012

I br. St. Dr.

HALCYONIA POLONIAE.

PA X fuit in votis: patriæ pax aurea meta est:
Non ea quæ bello, sed pacis quæritur: illam
Obtinuit tandem tot iam labentibus annis,
Pressa, fatigata, & miserandis casibus acta,
Ipsaque pene suis exclusa POLONIA terris.
Nec mirum est, mala multa bonum præcedere finem:
Bellorum hæc ratio est: per saxa, per aspera tesqua
Curritur, optat & donec Capitolia pacis
Tangantur, cœliq; tegat clementia terras.

Multorum hic labor est: Procerum quoq; cura bonorum,
Quos studiis in patria tenet, & miseratione tangit.
Gratia debetur multis; sed Maxime rerum,
Cuncta sciens & cunctavidens, tibi gratia primūm
Debetur: fieri fas est noua vota per aras.
Pro Regis, Regni, Procerum, populiq; salute.
Attulit auxilium Deus: ut nunc nube fugata
Accedit, nostræ foveat sic lampada pacis.

Proxima debetur SIS VND O gratia REGI:
Constat enim solidæ quod amans sit pacis, & æqui.
Credibile est ciues Regni exultare per oras
Certatim, & pacis iustos memorare triumphos,
Quod per te leges stent REX, & fædera Regni,

*Libertas fecit, Procerum & pulcherrimus Ordo.
Esto tui semper similis velut hactenus: esto
Virtutum columen: tum fida columna Themistos:
Sic superi hoc studium pensabunt fænore triplo.*

*Tertia nunc Regni Procerum debetur honori
Gratia, tum partæ florescens gloria palmæ.
Argumentum ingens, atque immortale dedisti,
Delecti pietate viri: sarcire ruinas
Qui patriæ nexu studiis fortiter omnes.*

*Nec tu K I I O V I Æ Palatine indictus abibis
ZOLKIEVI patrone mihi: te Pallas ab ortu
Artibus ipsa tuo, pariter te robore Mauors
Impauidæ armauit dextræ: Respublica iactat
Ausafidemq; tuaam, tua bellica facta notauit.
Vulnera quot capto bandi riuisti ferre Bicino,
Pro Patria, pro Rege nouo, pro Lege vetusta,
Exutus Michælprædo, & Naleuâius armis,
Et Carolus referunt. Tua summa pericula belli,
Tot res quis memoret? Sed quæls ego laudibus æquem
Cælo facta, truces, quæ, præcipitatus in hostes,
Impatiens tolerare malos, tu Marte probasti?
Notus amor patriæ tuus est, tua dexteri nota est,
Dudum equidem nota hæc: verum nunc vidimus ipsum
Te laudes superare tuas: tu sana tulisti
Consilia in medium, longo medicamina morbo*

Grata

Grata ministrasti, nec te spississima reram
Magnarum moles cæptis abterrituit, omnes
Lætus inexpleta subiisti mente labores.

Quid primum hic laudem? tibi quæ præconia possunt
Justa dari? Namq; omne tuum (si venui fatebor)
Hoc opus, hic labore est. Registu sensibus imis,
Instillasti vltro diuinæ particulam auræ.

Quod post tot Regni fluctus, sæuasq; procellas,
Nunc demum Halcyones redeant, gliscentia cessent
Semina bellorum, tua præstítit inclita virtus.

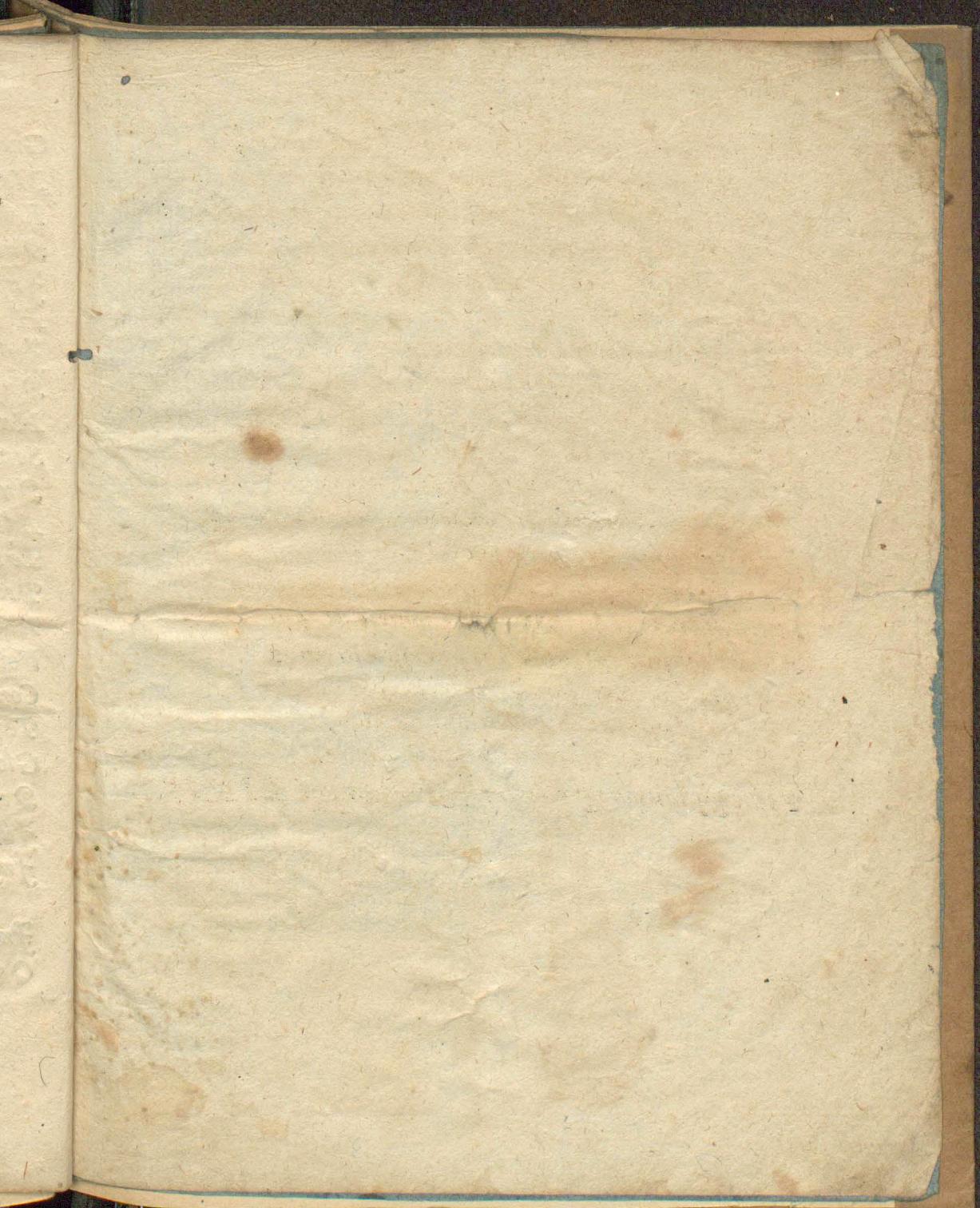
Quam meritò Rex extollit honoribus amplis
Ad maiora, fidem merces velut optima firmat.

Te meritò Procerum sanctissimus Ordo fauore
Prosequitur, nec fucato dignatur honore,
Et meritò pro sorte tua longaq; salute,
Vota Deo soluit, soli tibi parma salutis
Contigit hæc nullis vñquam mutabilis annis.

Te prudens meritò Censor ZAMOSCVS, orbis
Gloria Sarmatici, socium delegit, ad vsus
Quin etiam occultos duhiis in rebus habebat,
Fle tuæ fidei certa argumenta secutus,
Ingeniumq; sagax rimatus, & arte politum.

Maxima perstrinxí paucis. Nunc publica Regni
In mentem veniunt. Patriæ haud ingloria fulcra,
O vos concordes animi, optatissima Regni,

Lithuanij; soli membra, & quasi fulcra Senatus;
Antiqua virtute viri, quo carmine vestrum
Nomen pro meritis celebrem, aut quæ præmia reddam?
Quòd non villa domi fuerint incommoda tanti,
Ut vos abstraherent rebus: quid bella remota
Nunc sint: quòd tandem pax exoptata triumphet.
Quòd secuit nodos prudentia summa Senatus,
Quòd Labyrintheos Ariadnes regia flexus
Discusit, pressitq; omnes noua semita terras,
Et deforme chaos pulcherrimus ordo subegit,
Et placide lætos vitæ meditatur honores
Astræa: hoc vestri, vestri inquam munera omne est.
Ergo vester bonos, nomenq; decusq; manebunt,
Dum pietas, dum pax, dumq; ipsa Polonia viuet.
Sed monstrate viam, noua quæ Comitia Regni
cc Robore confirment, quæ vos sanxistis in urbe
cc Cracouia, niueo versatis pectore, sano
cc Judicio, planis rationibus, ordine dextro,
cc Consilioq; graui, Patriæ nutantis amore.
cc Principij laus magna boni est, sed maxima. FINIS.

180 200 220 240

16

Dobres

